

Geloof, klimaat en activisme volgens Peter Bos van CCA

Boom, roos, vis...hoofddoekje

Klimaatverandering is een probleem van ons allemaal. Maar de drijfveren er iets aan te doen, die verschillen per persoon. Dit keer bekijken we de wereld door de ogen van Peter Boers, klimaatactivist en lid van Christian Climate Action Nederland. In gesprek met De Linker Wang vertelt Peter Boers hoe zijn geloof hem tot handelen aanzet. "Het is bijzonder dat we God eren, maar niet zijn schepping."

Etienne Henrij

Foto: Dutchphoto Zeg je *Christian Climate Action*, dan zeg je Peter Boers. Hij was betrokken bij de oprichting van de gemeenschap die, zo luidt de beschrijving op de website, bestaat uit "christenen die elkaar steunen bij geweldloze directe actie en openbare getuigenissen rondom de klimaat- en ecologische crisis." De CCA ontstond in het Verenigd Koninkrijk, waar de beweging tegenwoordig deel uitmaakt van *Extinction Rebellion*. In Nederland is dit niet het geval, maar zijn de banden met ER wel hecht en wordt er vaak over en weer steun geboden bij acties. Dat activisme past bij

maken, gooien we iets omver." Dit wil overigens niet zeggen dat hij denkt dat de mens uit is op de verwoesting van de planeet. "Maar het gebeurt wel," zegt hij. En dat vindt hij lastig te rijmen met de kern van het christendom. "God vraagt ons continu om rechtvaardig en goed te zijn. Ik vind het bijzonder dat we als christenen niet zien dat de manier waarop we omgaan met het milieu juist heel onrechtvaardig is." Hij licht toe: "We zijn enorm gericht op

Comfort

Tijdens het interview komt het onderwerp *comfort* meerdere malen ter sprake. Want daar zit volgens Peter de uitdaging van de moderne samenleving. "We zijn het fysieke ongemak niet meer gewend," zegt hij. "We zijn constant bezig met de vraag: 'hoe maak ik mijn leven nog comfortabeler?' En dat gaat ten koste van het milieu." Wat dat betreft is er wel sprake van enige arrogantie, vindt Peter. "Bij mensen gaat het al snel om mensen zelf, en daar zit een groot deel van het probleem. Ik denk niet dat mensen uit onwil handelen. Ik ben er zelfs van overtuigd dat we van nature goed zijn en dat we allemaal goed willen doen." Peter merkt deze goedheid overal waar hij komt. "Ik trek de hele wereld over en reis zo duurzaam mogelijk," vertelt hij. "En overal waar ik kom, kan ik onderdak vinden en te eten krijgen. We zorgen echt voor elkaar. Maar de mens is bang voor fysiek ongemak, om net iets uit hun comfortzone te stappen. Dat is jammer, omdat we vaak veel minder comfort nodig hebben dan we denken." Peter gaat verder: "Als je kijkt naar de laatste zes duizend jaar, hebben we nu meer comfort dan ooit. Maar wanneer is het genoeg?"

Boeken en tv-series

Peter doet meer dan zichzelf lastige vragen stellen. Hij denkt hard na over oplossingen op het klimaatprobleem en probeert te doorgronden waarom het zo moeilijk is om mensen op de been te krijgen. Zo ziet hij dat er momenteel meer gepraat wordt dan gehandeld. "Er zijn ontzettend veel mooie boeken en tv-series over het klimaat, maar aan het einde van de dag dragen ze maar weinig bij aan een betere wereld," vindt hij. "Want zolang een goed boek je niet tot actie aanzet, verandert er niets." Een andere uitdaging ziet Peter in de grote sociaal-economische verschillen tussen mensen. "De verandering gaat niet komen van mensen die onderaan de sociaal-economische ladder staan," legt hij uit. "Zij hebben de middelen niet om biologisch voedsel van de lokale boer te kopen. Veel andere mensen hebben die middelen wél, en daar moet de verandering in koopgedrag beginnen."

Groene christenen

Lang niet alle Nederlanders kunnen zomaar overstappen op duurzaam, lokaal voedsel. Maar actievoeren, dat kan iedereen, vindt Peter. Met

die overtuiging is hij actief bij CCA, onder andere met blokkades en handtekeningacties. "Ik stel mezelf steeds dezelfde vraag: 'wat zou Jezus doen?'," zegt hij. "De weg die Jezus heeft gekozen was niet de makkelijkste, maar wel nodig om een verandering in gang te zetten. Dat idee sterkt mij als ik actievoer." Ook bij andere christenen ziet Peter het activisme groeien. 'Groene christenen' noemt hij ze. "De christenen die ik vroeger tegenkwam waren vaak helemaal niet groen," vertelt hij. Tegenwoordig komt hij christenen tegen bij klimaatacties door het hele land. Zo was er in oktober nog een actie in Den Haag die groot in het nieuws kwam door de arrestatie van twee Volkskrant journalisten. Het was een gezamenlijke actie van Extinction Rebellion en Christian Climate Action. En zo waren er ook acties bij Schiphol, Castricum en Alkmaar. Naast de straatacties houdt CCA zich ook veel bezig met andere vormen van bewustwording. "We doen ook veel lezingen waarmee we met mensen in gesprek gaan over de klimaatproblemen," vertelt Peter. "Dat is natuurlijk ook een vorm van actievoeren."

Het is Peters doel om verder te kijken dan groene christenen. "De hele kerk moet groener," vindt hij. "Daar is CCA ook hard mee bezig." Peter vertelt dat de CCA onlangs een brief naar de leiders van de PKN en de katholieke kerk heeft gestuurd. Hierin worden zij opgeroepen om meer aandacht te geven aan het klimaat. "Net zoals de overheid met beleid kan komen voor een duurzamere samenleving, kunnen kerkelijk leiders het voortouw nemen in een groenere kerk," legt hij uit. "Uiteindelijk zijn we allemaal rentmeesters van Gods schepping. Hoe mooi zou het zijn als die schepping weer het uitgangspunt zou worden van het christendom?"

'Actievoeren, dat kan iedereen.'

Peter. Al voor hij zich aansloot bij de CCA was hij betrokken bij meerdere milieubewegingen. "Het milieu, Gods schepping, is alles voor mij," vertelt hij. "Ik ben ervan overtuigd dat als je God wilt eren, je bij de schepping moet beginnen."

Soms heeft Peter het gevoel dat de mens die schepping vooral aan het stukmaken is. "Het is alsof we met een te grote rugzak door een pottenbakkerswinkel lopen," legt hij uit. "Iedere keer dat we een beweging

het goed doen voor andere mensen, maar voor de rest van de schepping zie ik die betrokkenheid niet." Dit gebrek aan betrokkenheid staat haaks op de geschriften, vindt Peter. "In de Psalmen staat bijvoorbeeld: 'alles wat ademt love de Heer'. Maar hoe kunnen we de Heer loven als we niet voor al zijn schepselen zorgen? Wij mensen zijn slechts een klein onderdeel van de schepping. Dat die schepping uit miljoenen, miljarden andere schepselen bestaat, daar denken we vaak niet aan."

Christian Climate Action

Hoe meer ik erover nadenk, hoe minder ik het begrijp. Hoe kan het dat we zoveel commotie kunnen veroorzaken om een stukje stof? En ja, voor mij heeft het een diepere betekenis. Maar voor mensen die er blijkbaar last van hebben, is het niet meer dan visueel geweld. En dat vraagt om een stukje zelfreflectie, want ik heb er namelijk geen last van. Sterker nog, ik zie 'm niet eens. Letterlijk!

Halima Özen